

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Наша ідея національна в Галичині і перепони
її розвою.

VIII.

Наша ідея національна подібна до потоку, що виплинувши з чистого жерела, стрічає в дальшій своїй струї всякі перепони: каміне, мул, сьміте і т. и. Все те спиняє его течію, каламутить его личко, однак мимо всіх тих перепон жолобить собі сей потік що раз ширше і глибше русло і стає потужною рікою, котра по довшій чи коротшій течії чей таки дійде до своєї мети — до моря. Отак діє ся з нашою ідеєю національною: спиняють її і засьмічують не тільки явні її вороги русофіли, але й всі ті, що єднають ся і роблять з ними в якій небудь формі компроміси, для якої небудь цілі. Тим то і союз опозиційних народівців з русофілами, підготовлюваний проти волі виділу «Народної Ради» від памятного марцевого з'їзду консолідаційного в 1893, а довершений у вересні 1896, не є нічим иньшим, як спинюванем розвою нашої ідеї національної а піддержуванем життя русофільської клітки, що виросла у нас з давньої Погодінської кольонії. Тим єднанем здоптали опозиційні народівці прапор національної ідеї українсько-руської, відцурали ся народної програми, а «Дѣло», головний орган сеї опозиції, підпирajući і піддержуючи сеї змаганя, покинуло свою ціль, витичену пок. Володимиром Барвінським: з'єднати всіх щирих Русинів до роботи для народу!

При всіх перепонах в розвою наша ідея національна не вмере, не загине, а скорше чи пізнійше дійде до повної побіди. Всяке нехтованє національної ідеї завсїгди викликувало у нас протести, повсталала серед рускої суспільности більша або меньша громада людей, що наново підносила понеханий і подоптаний прапор національний.

Отсе спонукало Русинів-народівців, котрі стоять на основі заяви соймової з 25 падолиста 1890 як і давнійших програмових постанов Русинів галицьких, заснувати нове товариство політичне «Католицкий руско-народний Союз» і нову часопись «Руслан».

Відзиви русофільської праси про нове товариство є всім ще в живій тямці. Не були се поважні аргументи а лише пуста крутанина, зовсім не нова, а повторювана попросту з часів «нової ери», тими самими майже словами, які посипали ся з того табору свого часу проти заяви п. Романчука. Були там застереженя проти того, що нібито признанє католицкої основи є зрівнанем звязи з Буковиною й Україною, зрівнанем одноцільності національної всего народу українсько-руського, понеханє українсько-руської національної ідеї.

Така крутанина русофільської праси не могла зачудувати нікого, хто знає, яких способів вона без намислу й всякого сорому хапає ся, щоби лише баламутити руску суспільність і в мутній воді ловити для себе прихильників а бодай хитких і нерішучих людей відтягати і відстрашувати. Більше вже можна дивувати ся органі опозиційних народівців задля того, що він просто переказував своїми словами ту крутанину русофільського органу, ту саму, проти котрої так горячо повставав в рр. 1890 і 1891. Однак одно і друге зовсім не запаморочило людей мислячих, об'єктивних і можемо з повною радістю сконстатувати, що так на Буковині як і на Україні добре всі зрозуміли, о що тут розходить ся, зрозуміли, що тут іде дальша боротьба двох напрямів в напім національнім житю, боротьба між напрямом розвою рускої народности в Галичині яко самостійної і окремішньої індивідуальности в Словянщині, а напрямом об'єднательним і обрусительним. Нема отже в тім нічого нового, а є то все та давня боротьба рускої народности о свої

права, о розвій національно-політичний і культурний на «народних основах». До успішної боротьби в тім напрямі треба доброї організації всіх живих сил руских, що не відцурали ся «народних основ» і сю задачу має «Союз». Потреба, щоби наша суспільність навчила ся користувати дотепер набутими правами і засобами для нашого розвою національно-політичного і культурного, бо тільки тим обезпеченем і користуванем з існуючих вже прав зуміємо їх дальше розширити і нові права набути. Отсе наші цілі, отсе наші задачі, для котрих будемо працювати, а в тій праці все буде у нас на думці «свій рід, свій азык, своя словесність, своя народність», а коли весь наш загал перейме ся сею думкою, тоді будуччина нашого існування, будуччина нашої ідеї національної, будуччина українсько-руської народности обезпечена і певна!

Бесіда пос. Нат. Вахнянина

в справі лихви в Галичині.

виголошена в радї державній д. 18. січня 1897 р.

(Ковець.)

При лихві від худоби треба розрізнити всілякі способи: 1) Коли довжник, що дістав позичку, не може сповнити свого зобовязаня, то мусить взяти від вірителя штуку або дві худоби і через якийсь час пасти її у себе. — 2) Селянинові бідакови, що не пристарав собі власної худоби, по просту дають худобу. Але она не єго власність. Селянин може лиш з неї користати. В догідну пору, коли худоба добре платить ся, бере лихвар худобу назад, щоби її продати, або 3) продає її селянинові на кредит. При тім ставлять ся певні умовля. Селянин мусить дати задаток і зобовязати ся до сплати установлених рат. Коли случайно не додержав точно тих умовля, то відбирає ся ему худобу. — 4) Торговля худобою бере ся для якоїсь часті населеня

З легенд давнього Єгипту.

Глядіть, які пусті людські надії супроти порядку сьвіта, які пусті они супроти призначеня яке огняними знаками вписав на небі Предвічний!... Столітний Рамзес, могутний володар Єгипту конав. На груди велита, перед якого голосом пів віку дрожали, мільони, впала пригнітаюча змора і випивала ему кров із серця, силу із рук, а хвилями навіть притомність з мозку. Лежав мов повалений кедр, великий фараон на шкїрі індійського тигра, прикривши ноги плащем короля Етіопів. А строгий навіть для себе покликав наймудрійшого лікаря з сьвятині в Карнаку і сказав:

»Знаю, що звістні тобі кріпкі ліки, що або вбивають, або від разу лічать. Приладь мені один з них на мою недугу, нехай вже раз скінчить ся — там, або сям«.

Лікар вагував ся.

»Подумай царю, — пошепнув, — що від часу, як зступив ти з високого неба, Ніль виливав вже сто разів; чи ж можу дати тобі лік, що непевний навіть для наймолодшого з твоєї дружини?»

Рамзес аж присів на ложи.

»Мусить я вельми тяжко недужий, коли

ти єрею важиш ся давати мені ради. Мовчи і зроби, щом сказав. Живе-ж трицятьлітний внук мій і наслідник Горус. Єгипет не повинен мати володаря, щоб не міг сісти на віз, ані двинути ратища«.

Коли жрець дрожащою рукою подав ему страшний лік, Рамзес випив его, як жаждучий не воду. Відтак покликав до себе найславнішого астролога з Теб і казав розказати собі, що показують зьвізди.

»Сатурн сполучив ся з місяцем, — відповів мудрець, — що віщує смерть члена твого роду, Рамзесе. Зле ти зробив, що випив лік, бо пусті людські змаганя супроти призначеня, яке записує на небі Господь«.

»Природно се, що зьвізди заповіли мою смерть — відповів Рамзес, — і коли-ж се може наступити?» — звернув ся до лікаря.

»Перед сходом сонця, Рамзесе, або будеш здоров мов носоріг, або твій сьвятий перстень блєстїти-ме на руці Горуса«.

»Заведїть« — відповів Рамзес притихаючим голосом — »Горуса до салї фараонів; нехай там дождає моїх послїдних слів і перетєня, щоби в кермі державою ані на хвилину не було перерви«.

Заплакав Горус (мав він серце вельми чутливе) над близькою смертю діда; однак, що в правліно держави не могло бути перерви, пішов

до салї фараонів, окружений численною товпою прислуги.

Сїв на ганку, що єго мраморні сходи ішли в діл аж до ріки, і з душею збентеженою неозначеним сумом приглядував ся околиці.

Як раз місяць, що біля него зорїла зловіща зьвізда Сатурн, золотив темнотурі води Нілю, на лугах і огородах малював тіни велитних пірамід і на кілька миль довкола просьвітлював всю долину. Хоч пізна була ніч, по хатах, палатах горіли лампи, а люди вийшли під відкрите небо з домів. По Нілю мчались чайки густо, мов у сьвято; в пальмових лісах, над берегами води, на ринках, по улицах і біля палати Рамзеса филовали нечисленні товпи. А мимо сего була така тишина, що до Горуса долїтав шелест водяної трощі і трівожне вите глядаючих жиру гієн.

»Чому они так громадають ся?» — спитав Горус одного з дворян, вказуючи на широкі лани людських голів.

»Хотять в тобі, пане, повитати нового фараона, — і з уст твоїх почути про добродїйства, які ти їм призначив«.

В тій хвили перший раз о серце князя вдарило почутє величи, як об стрімкий беріг моря вдаряє напливаюча хвиля.

»А тамті сьвітла що значать?» — питав далі Горус.

формально в монополі. Без посередника, без дотичного фактора від худоби не може ніхто ані продати ані купити хоч би лиш одної штуки худоби.

Однак найзвичайніший спосіб лихви від худоби єсть такий:

Лихвар, що не має ані кусника землі, купує случайно де на торзі десять пар молодих, дволітніх биків. Веде їх в гірське село, де добрі пасовиска. Тих десять пар розділяє він поміж своїх довжників. А відтак робить ся така устна угода:

Селянин дістає пару таких биків у вартості 60 зр. Він їх годує, доглядає, все на свій кошт і своєю пашею через цілі два роки. По двох роках продають бики. Они добре годовані, добре удержані, готові до роботи в полі і представляють вартість 120 зр. Приходить лихвар, щоби їх повести на найближчий ярмарок. Селянин іде туди з ним. Являє ся купець. Установляє ся ціну дійсно на 120 зр. Що-ж діє ся? Лихвар ділить ся з селянином заробком. Але як? Тих 60 зр., що дав перед двома роками за пару биків, відбирає, розуміє ся, собі, до того дочисляє дволітні проценти від 60 зр. на — 20 зр., разом 80 зр. А тепер приходить до поділу чистий зиск 40 зр., то значить иншими словами, селянин дістає за свої дволітні труди і за свою пашу в найліпшій случаю 20 зр. (Слухайте! Слухайте!)

Кажу, в найліпшій случаю, бо буває, що закушник єсть підставленим спільником лихваря. Він купує пару дійсно за 120 зр., але лиш поза очі; перед селянином добиває ся торгу лиш за 100 зр. а селянин дістає всего 10 зр.

Скажете панове: То незвичайні відносини! Так, мої панове! Коби то були лиш поодинокі случаи! Але той інтерес з лихвою від худоби робить ся в Галичині в 1000 селах, на 6000 всіх сіл — зі 100.000 селян, з 200.000 штук худоби вартості бодай одного мільона золотих. А що приносить той інтерес? До двох літ дістають лихварі назад цілий свій капітал, який вложили, в сумі одного мільона, не нарушимий і бодай 20 процент провізії та чистого зиску кругло 2 мільони зр.

То преці дуже сумні відносини, які завела у нас лихва. То-ж і не дивувати ся, що безрадний, добрий селянин покидає громадню свою вітчину, щоби знайти в Бразилії свою погибель.

Коли би я мав зробити порівняне, то було би таке, що робота лихварська єсть така сама як паука з комарем. Селянина замотують поволи, він відтак не може боронити ся, висисають з него найліпші соки, а трупа висилають до Бразилії. Бо лихварі єсть заразом і агентами еміграційними. Они роздобувають їм карту за дармо, щоби позбутися єго з села і вислати до Америки.

Щоби єї невідрадні відносини поправити, виходила в єї Палаті вже много разів спонука

також і з єї (правої) сторони. Пригадую лиш спонуку поваж. п. пос. гр. Пінинського перед чотирма роками; пригадую спонуку в минулому році, коли тут була бесіда про еміграцію до Бразилії, але на жаль всі ті спонуки не придали ся до нічого. Вис. Палата признає мені ддятого право, коли поставлю просьбу до неї, щоби підперла ласкаво резолюцію в єім згляді (Дуже добре!), котра звучить (читає):

Взиває ся правительство, щоби як найкорше предложило судовокарну новелю, в котрій би розширено законні постанови о понятю лихви і заострено кару за єю провинну.

А тепер маю ще чисто річеву просьбу до Є. Ексц. п. міністра справедливости, просьбу котра лежить певно в самим інтересі виконувания права. Єму чей повинно бути звістно, що нам Русинам, признали поодинокі правительства в передконституційній ері, як також від року 1860 неодні права язикові на поли виконувания права. Суть то постанови, котрі містять ся в розпорядженнях вис. ц. к. міністерства справедливости з 22 жовтня 1852 ч. 16571; в розпорядженю з 9 липня 1860 ч. 10340; в розпорядженю з 7 серпня 1860 ч. 11947; в розпорядженю з 26 серпня 1860 ч. 12299 і 12589; в розпорядженю з 26 жовтня 1860 ч. 14186; в розпорядженю з 12 грудня 1860 ч. 10419; в розпорядженю з 21 цвітня ч. 3297; в розпорядженю з 17 серпня 1864 ч. 7617; в розпорядженю з 23 лютого 1868 ч. 1124; в розпорядженю цілого ц. к. міністерства з 5 червня 1869 ч. 9973.

Єї права язикові признані галицким і буковинським Русинам, маємо право беретти, а знова суди, підвластні ц. к. міністерству справедливости, мають обовязок їх придержувати ся.

Коли на якім поли управи державної покажує ся конечним надати повне значіне національним правам поодиноких народів Авестрії, то се найконечнішим на поли виконувания права і судівництва. Наводити докази на слушність сего погляду було би злишним. Мові народу треба дати всі услівя до розвою. Треба їй надати необмежений ужиток в публичнім житю, в школі, і церкві, в зносинах зі зверхністю, а особливо в уживаню права.

Але я змушений зазначити, що — легко сказавши — не завсєгди, не всюди і не у відповідних границях — що-до уживания рускої мови придержують ся поодинокі судові урядники і власти постанов наведених розпоряджень.

А та обставина змушує мене, що я виступаю тут у вис. Палаті з сею кривдою і ставлю просьбу до Є. Ексц. п. Міністра справедливости, щоби він схотів пригадати наведених розпорядження судам в Галичині і Буковині і наставляв на строге їх виконувание. Ся справа має не лиш своє річеве, але й політичне значіне, котрого не потребує ширше розбирати.

Є. Ексц. був вже для нас так прихиль-

ним, що видав торік розпорядженє в справі руских написей на всіх судових будинках всхідної Галичини. В наслідок того не було у нас питання піраньского, бо обі народности в Галичині єсть досить політично зрілі і мають на стілько почутя справедливости, що приймуть такі розпорядження лиш охотно. Сподіваю ся ддятого, що Є. Ексц. ту мою просьбу не лишить без узягденя, і на тім кінчу. (Грімкі брава і оплески).

ВІСТІ ПОЛІТИЧНІ.

Урядова „Wiener Zeitung“ оголошує санкціоновану уставу против агентів еміграційних.

Посол долишно-австрійского сойму Вергані поставив внесенє на зміну законів шкільних в дусі віроісповіднім. Він жадає окремих шкіл християнських з окремими учителями християнами. Замужні учительки мають тратити посади.

Президія ради державної представилась 25. січня цісарєви. Цісар прийняв єї дуже ласкаво, хвалив пильність і труди палати посольської і подав на прощанє руку Хлюмецкому і обом віцепрезидентам: Катрайнови і Дав. Абрагамовичєви.

Міністер заграничних справ Росії Муравієв поїхав до Парижа.

До ситуації междержавної наспіли замітні відзиви часописей французских. „Temps“ замічає, що послідна англійська промова тронова не може вдоволити: Англія очивидячки готує ся до евентуальної акції на Вєході; з Полученими державами північної Америки заключила умову що-до мирового суду, щоби забезпечити собі плечі, а граф Голуховский працює над зближенєм Англії з тридержавним союзом. „Figaro“ замічає, що Франция добре учинить, коли пильно слїдити-ме відносини між Німеччиною а Англією навязані завдяки заходам гр. Голуховского. — З Росії доносять, що цар наказав заповісти в Парижі візиту нового рос. міністра справ заграничних гр. Муравєва. Є се відповідь на недавну візиту гр. Голуховского в Берлін. — З Царгороду доносять, що т. тв. молодотурецке сторонництво видало нову революційну відозву.

В соймі пруским поставили польскі послі інтерпеляцію в справі заборонюваня бесідникам промовляти на народних зборах по польски.

НОВИНКИ.

— **Новоіменований перемиский єпископ**, Константин Чехович зложив вчєра присягу на руки Цісаря. Перед тим зложив єпископ Константин візиту президентови міністрів гр. Бадєньому, міністрам Гавчєви, Білинському і Рітнерови, котрі єпископа ревізитували.

— **Станиславівська рада повітова** жертвувала на місцеву „Руску Бурею“ 300 зр., а на „Шкільну поміч“ і „Товариство дяків“ по 10 зр.

— **Загальні збори „Рускої Бєсіді“ в Станиславові** відбули ся дня 23 січня. Вибрано новий виділ, в котрого склад вїшли: шп. Стахєвич, яко голова, Гаврилів, Мостович, Масляк, Шахнович, Мороз, Параконяк і заступники: Скоробогатий і Струтинський.

— **Вісти виборчі.** В золочівскім має кандидувати з четвєртої курії староста Родєр, в окрузі виборчім станиславівскім з пятаї курії зєнер львівский Обірек, побіч него проф. гімна. з Бучача Фр. Гутовский, з курії четвєртої Бучач-Чортків кє. Стан. Громницький, декан бучачкий.

— **Нову читальню „Просьвіти“** отворено в Деревни, пов. жовківского, дня 3. л. січня заходом місцевого пароха о. Волод. Подольняского. На початок вписало ся 40 членів. Щастє Боже!

— **Нова рада державна** буде числити 425 послів. З того буде більших посїдатєлів 85, послів з міст 117, з меньшої посїлости 130, з палат торговельних 21, а з пятаї загальної курії 72.

— **Зловлений убийник.** Перед двома днями зловлено у Відні убийника 72-літної старухи Тереси Штегер. Називає ся він Фердинанд Дольжаль, служить в конторі і числить 26 літ з роду. Зрадили єго зальцбурскі льоси, котрі зрабував нещасній жертві. Льоси ті заставив він в одній з відєнських контор. Що однак за льоси дуже мало дістає, тож поліція догадувала ся, що він схоче продати карту заставничу. Дольжаль хотів єї справді продати, прийшов до одной з контор, де єго приловлено і віддано до вязниці. Поліційні дождженя виказали, що Дольжаль убив минушого року ще другу старуху

»Брєї пішли до гробу твоєї матери Зєфори, щоби тіло єї перенести до катакомбів Фараонів«.

В серці Горуса на ново збудив ся жаль за матірю, що єї тіло — за милосердє, яке оказувала невільникам — строгий Рамзєє поховав між невільниками.

»Чую, як ржуть конї«, — сказав Горус наслухуючи: »хто вїїздить о тій годині?«

»Канцлер, пане, казав приготувити гінців по твого учителя Епірона«.

Горус зітхнув на згадку любимого учителя, що єго Рамзєє прогнав з краю за се, що в душу внука і наслідника впоював відразу до війни а милосердіє для пригнетєного людю.

»А тамте сьвітло за Нілем?«

»Тамтим сьвітлом, Горусє«, відповів дворянин, — поздоровлює тебе з монастирської вязниці вірна Берєніка. Вже архирєй вислав по неї лодку фараоньску; а коли сьвятій перстєнь блиєне на твоїй рущі, вїтворять ся тяжкі дєрєві монастиря і поверне опа до тебе, що тужить і любить.«

Почувши отєї слова Горус вже про нічо не питає; замовк і закрав очі рукою.

Нараз зайкнув з болю.

»Що тобі, Горусє?«

»Пчєла вжалила мене в погу,« — відповів блідий князь.

Дворянин при зеленковатім блєску місяця оглянув єму ногу.

»Подякуй Озірісови«, — сказав — »що се не павук, бо їх їдє о тій порі вбиває«.

О! які пусті надії людєкі супроти неминучого призначєня!

В тій хвили увїйшов вожд війска і поклонившись Горусови сказав:

»Великий Рамзєє, чуючи, що вже єму стигне тіло післяв мене до тебе з приказом: »Иди до Горуса, бо мені вже не довго на єім сьвітї і сповної єго волю, як мою доси сповняв. Хоч би казав тобі горішній Єгипет уступити Етіопам і заклучити з ними дружний союз, сповни се, коли мій перстєнь побачиш на єгої рущі; бо через уста володарів говорить безсмертний Озіріс«.

»Не віддам Єгипту Етіопам, сказав князь, але заклучу мир, бо жаль ми крови мого людю. Напиши сєйчас указ і приготви кінних гінців, щоби, коли замріють перші огні на мою честь, пігнали на полудне і занєсли помилуванє Етіопам. Крім сего напиши ще другий указ, що від тепєр повік полонникам не буде виривати ся язика на полю борби. Скажи — так сказав я!

(Конець буде.)

Кавчинський і Оберський

ул. Кароля Людвика Ч. 7.

ЛЬВІВ

ФІЛІЯ УЛ. ГАЛИЦКА Ч. 6.

Магазин не уступає в нічім перворядним заграничним магазинам.

- Відділ I. Забавки для дітей.
- " II. Забави для старших.
- " III. Гри товариські.
- " IV. Інструменти музичні.
- " V. Артикули декоративні.
- " VI. Артикули люксові.
- " VII. Артикули спортові.
- " VIII. Візки і вельоципеди.
- " IX. Тури і ордери котиліонові.
- " X. Артикули модні дамські.
- " XI. Товари гальятерійні.
- " XII. Артикули подорожні.
- " XIII. Перфумерія.
- " XIV. Лямпіони і штучні огні.

Відділ XV. Кальони, парасолі, товари зимові.

Всі відділи заосмотрили ми в найліпший товар і в тій цілі навязали ми зносини з перворядними домами торговельними в краю і за границею.

Всі новости маємо рівночасно з заграничними магазинами.

На Карнавал!

На Карнавал!

Вахлярі і біжутерія.

Оглядане магазину не з'обов'язує до купна.

Найновші **ПОЯСИ** для пань все на складі.

В дні 14. марта одержимо найновші парасольки від сонця первостепенної якості з фабрик французьких і англійських.

3-8

ТОРГОВЛЯ МИХАЙЛА ДИМЕТА

у Львові

поручає;

ЕВАНГЕЛИЯ

в ріжних прегарних окнах

від 70 до 225 зр.

ПЛАЩЕНИЦІ НА ПОЛОТНІ

від 18 до 42 зр., на шовковій матері від 48 до 128 зр.

Фелони, Дальматики, Стихарі, Хоругви, Фани, Артоси, Хлібниці, Крести всякого рода, Патериці, Чаші, Дарохранительниці, Кадильниці, Пауки, Ліхтарі, Олтарики до процесії, словом: всі для украшення церков потрібні річи і примічає, що від 15. марта до 30. цвѣтня 1897 р. буде давати ся при всіх закупках за готові гроші 5% рабату від цін в ціннику поставлених, а від фелонів 10 — 15%, також поручає ся:

КОЛПАКИ

по 1.50 зр., 2.00 зр., 2.20 зр.,
2.40 зр. і 3.00 зр.

Цінники висилають ся на желане франко.

3-8

Торговля Полотна і Біля ІВАНА РІДЛЯ у Львові

поручає найдешевші власного виробу

Сорочки сальонові

по зр. 1.60, 2, 2.25, 2.50 і 3.
Сорочки з одним, двома і трема гузиками в переді 2.50 зр.

Сорочки нічні по 1.75, 2 зр., прикрашені на взір українських 2.40, 2.60 зр.

Калісони

по 1.10, 1.30, 1.65, 1.80 і 2.10 зр.
Ковнірі тузин по 2.40 і 2.80 зр.
Маншети тузин по 4 і 4.80 зр.
Хустки полотняні тузин 2.40 зр.

Краватки

Хустки на шию (Cachez)

ПРАВДИВІ САСКИ

Шкарпитки, Панчохи,

для пань, панів і дітей.
Оригінальні проф. др. Єгера виробі по цінах фабричних з найкрасної вовни, поручані для осіб никлого здоровля, що легко переязблюють ся

Сорочки
Кафтаники
Калісони і майтки
Шкарпитки і панчохи
Огрівачі на жолудок
Камаші

для пань,
мужчин
і дітей

Станики волічкові до ношеня по сукні з рукавами і без. (3-8)

На жадане подрібні цінники.

ОДИНОКИЙ СПРАВЕДЛИВИЙ ДОСТАВЕЦЬ ЧАЮ

ТОРГОВЛЯ ЧАЮ КИТАЙСКОГО

ЕДМУНДА РІДЛЯ у Львові, площа Маріяцка Ч. 10.

поручає

ЧАЙ

збірки маєвої, безпосередно з Китаю спровадженій темно натягаючій знаменито смачній і запашній 1/2 кілю

Конго чорний	1	вр.	1.60
Сухонг чорний	2	"	2.—
" збірки маєвої	3	"	2.—
Кайсов чорний	4	"	4.—
Мелянж де Лондр	5	"	3.—
Пекко цвѣтний	6	"	3.—
" караванний	7	"	4.—
" перворядний	8	"	6.—
Гумповдер зел. перловий	9	"	3.—
" "	10	"	4.—
Висівки чаєві			1.30
" з найлучшого чаю			1.60

Опаковане не числить ся. — Замовленя з провінції висилає ся відворожною поштою.

3-8

поручає найлучші роди

КАВИ

о смаку чистім і запашнім, розсилає їх франко, оплачені до кожної стації поштової 4% кілю, в мішочку:

Порторіко	9.—	1/2 кілю	—90
Куба грубозерниста	9.50	"	—96
Цейлон зелена	10.—	"	1.—
" передна	10.40	"	1.04
" груби-зерн.	10.75	"	1.08
" перлова	10.75	"	1.08
Мокка араб. зап.	10.75	"	1.08
Ява золотиста	10.75	"	1.08

Ціни чаю означає ся на 1 кілю в пачках по 1/2 1/4 і 1/8 кілю.

АГЕНЦІЯ ЧАСОПИСИЙ

А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель) 1-2

приймає передплату на всі часописи у всяких язиках і доставляє їх до дому без всякої доплати.

Дешевий і здоровий харч домовий найти можна в реставрації Р. Яворської, ул. Вірменська Ч. 4. напротив Народного Дому. Приймає ся замовленя на вечері в замкненім кільци. Доставкає ся харч в абонаменті до дому. Услуга руска.

Пошукую спільника

до торгівлі корінної на провінції з капіталом 2000 зр.

Близна відомість у п. Айхмилера в Стрию.

1-1

Лекції французької мови

уділяє в дома родовитий Француз, заводовий учитель мови французької.

Ближні вісти в бюрі дневників

А. Ляндовского

Львів. Пасаж Гавсмана. 1-1

На зиму!

Добрі зимові власної роботи ковдри на овеч вон, легкі і теплі, від 3.50 зр. в кожній ціні до 14 зр. і висше. Матераци чисто волосінні по зр. 12.50, 16, до 30. Подушки піряні і волосінні, сінники, простирала, пошівки, коци, капи і т. п. поручає

Виключний магазин і робітня

ВИРОБІВ ПОСТЕЛІ

ЙОСИФ ШУСТЕР

ЛЬВІВ ул. Коперника ч. 5.

3-8

До окола світа. Величавий збір краєвидів в красках природних виходить в зошитах по 45 кр., накладом А. Ляндовского. Львів. Пасаж Гавсмана ч. 5. агенция часописий і бюро кольпортаційне. П-?